

sendum skoðunarmanns og svari gjaldkera, sendur til amtmanns, og á hann að leggja úrskurð sinn á þær.

1866.
26. janúar.

Þegar búið er að endurskoða og leggja úrskurð á reikning gjaldkera, á að birta á prenti ágríp af honum, er bæjarfógetinn semi; á ágríp það að vera svo fullkomnið, að til sæu greind sér í lagi öll atriði í tekjum og gjöldum kaupstaðarins.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér þegnlega að hegða.

Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað, Kaupmannahöfn

26. dag janúarmánaðar 1866.

10. Opið bréf um að stofna byggingarnefnd á kaupstaðnum Ísafirði'. 26. janúar.

Vér Kristján hinn Níundi, o. s. frv., Gjörum kunnugt: Eptir að Vér höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til opins bréfs um að stofna byggingarnefnd á kaupstaðnum Ísafirði, bjóðum Vér og skipum fyrir á þessa leið:

1. grein.

Á kaupstaðnum Ísafirði skal stofna byggingarnefnd. Í henni skulu vera bæjarfógetinn og 4 menn, sem bæjarfulltrúarnir kjósa, og skulu 2 þeirra vera úr flokki fulltrúanna.

2. grein.

Nefndarmenn þeir, sem kosnir eru, skulu hafa starf sitt á hendi í 5 ár. Ef nokkur fer frá, einhverra hluta vegna, áður en 5 ár eru liðin, skal sá, sem kosinn er í hans stað, aðeins hafa starf sitt á hendi þann tíma, sem hinn átti eptir í nefndinni, þegar hann fór frá.

3. grein.

Nefnd þessi á hær eptir samkvæmt tilskipun 17. nóvemberm. 1786 5. grein að taka til húsastæði til allra nýrra húsa, er byggja

¹ Smbr. Tíðindi frá alþingi 1865 II, 99.—104. bls. og 230.—231. bls.

1866.
26. janúar.

skal, svo og til jurtagarða, ef enn virðist vera rúm fyrir þá á lóð kaupstaðarins. Síðan lætur bæjarfógetinn mæla hlutað-eigendum út lóðir þessar; eiga þeir svo að umgírða þær og nota innan tveggja ára; annars falla þær aptur til kaupstaðarins.

Til þess að kaupstaðurinn hær eptir geti orðið byggður eptir ákveðinni reglu, ber nefndinni enn fremur að ákveða, hvar auð svæði megi vera, og hvar leggja skuli strætin; á bæjarfógetinn í því skyni að gefa nefndinni skýrslu um þær lóðir, er sýslu-maðurinn áður hefir mælt út; skal nefndin svo rita þær í sér-staka bók, og svo lóðir þær, er hún sjálf úthlutar. Kostnað þann, sem leiðir af að útvega bók þessa og aðrar þær embættis-bækur, er nefndinni kynni þykja viðþurfa til að rita í gjörðir sínar og bréf, skal greiða úr bæjarsjóðnum.

4. grein.

Til þess að koma á betri reglu um húsabyggingar á kaupstaðnum og komast hjá hættu af húsbruna, ber nefndinni að gæta þess, er nú skal greina:

- A. Ef nefndinni þykir þurfa að breiðka eitthvert stræti, eða þoka einhverju eldra húsi aptur á við, til betri varnar við húsbruna, eða til að fá greiðari veg um verzlunarstaðinn, þá skal sérhver sá, sem úthlutað hefir verið óbyggð lóð, er veit að stræti, skyldur til að láta af hendi svo mikið af lóð þessari, sem þurfa þykir til þess strætið verði nógu breitt, og skal einnig sá, er húsið á, vera skyldur til, þegar hann byggir upp húsið á ný, að færa það aptur á við eins og þarf; þó skulu þeir fá endurgjald fyrir það; skal nefndin meta það eptir stærð og verði alls byggingar-svæðisins og rýrnun þeirri, sem það hefir orðið fyrir, við það að af því hefir verið tekið eður hús flutt aptur á við, og skal greiða kostnað þann, sem af því rís, á sama hátt og gjöldin til hinna eiginlegu bæjarþarfa. Sé nokkur óánægður með endurgjald það, sem nefndin hefir ákveðið, getur hann lagt málið undir úrskurð amtmannsins.
- B. Þess ber grandgæflega að gæta, þá er byggð eru ný hús, þar sem áður var autt svæði, að þau hvergi nái saman við hús þau, sem í grennd eru, og skal ávallt vera 10

1866.

26. janúar.

álna autt svið frá hinu nýja húsi að næsta húsi í grennd við það; þó má á þessu svæði byggja grindur eður aðrar girðingar, þær er skjótlega mætti niður brjóta ef húsbruni kæmi fyrir.

C. Þegar byggja skal nýtt hús, á nefndin að ákveða takmarkalínu þess út til strætisins, og aðrar reglur, sem henni þykir þurfa að gæta við byggingarlag hússins bæði að utan og innan, til tryggingar mót húsbruna. Enn fremur ber nefndinni að gæta þess svo sem verður, að iðnaðarmenn þeir, er hafa þá atvinnuvegi, er óttast mætti að hljófast kynni húsbruni af, fái hússtæði á afviknum stöðum. Svo skal nefndin og hafa stöðugt gætur á öllum nýjum húsum, meðan þau eru í smíðum og sér í lagi hæð undir loptum. Einnig á hún að hafa umsjón með aðalviðgjörðum á húsum og gæta þess nákvæmlega að þeir, sem hlut eiga að máli, hlýði grannt reglum þeim, sem þeim eru settar.

D. Sérhver sá sem ætlar að byggja hús af nýju, eða breyta húsi, eða gjöra talsverðar umbætur á því, á, áður en hann byrjar á því, að gefa nefndinni það til vitundar, og fá skriflegar ákvarðanir hennar um það, hvort hann megi byggja, og eptir hverjum reglum, að því leyti sem snertir augnamið það, sem um er getið í greininni C hér á undan.

E. Ef nokkur byrjar á húsasmíði, áður en þessa sé gætt, þá á bæði hann og meistari sá, er á hlut að máli, að greiða bæt看 frá 5 rd. til 25 rd. til fátækra á þeim stað, eptir úrskurði lögregludómsins; hinn fyr nefndi verður einnig að sæta því, að húsið sé rífið niður á hans kostnað, að því leyti sem það eigi er lagað eptir þeim reglum, sem nefndin álitur að fylgja hefði átt við smíðið; og skal bæjarfógeti, ef hann kemst að því, að byrjað er á smíði nokkru, sem nefndin þarf að veita samþykki sitt til, en það hefir eigi verið útvegað, undir eins banna að halda því áfram. Sömu bæt看 skal sá og greiða, sem að öðru leyti gjörir sig sekan í broti gegn reglum þeim, sem nefndin hefur sett honum um byggingu eða viðgjörð húsa, samkvæmt því sem hér að framan er ákveðið; þó má eptir malavöxtum lækka bæt-

1866.

26. janúar.

urnar allt að 2 ríkisdöllum; má og rífa þann hluta hússins, sem eigi er lagaður eptir reglum þeim, er settar voru.

5. grein.

Það sem ákveðið er í reglugjörð þessari skal einnig gilda um hús þau á lóð kaupstaðarins, sem eru byggð með torfpaki og torfveggjum, og jurtagarða þá, er til þeirra heyra, að því leyti sem það getur við átt.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér þegnlega að hegða. Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað, Kaupmannahöfn

26. dag janúarmánaðar 1866.

9. febrúar.

11. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins yfir Íslandi, um laun málafærslumanna við landsyfirréttinn.

Þér hafið, herra stiptamtmaður, með bréfi dagsettu 21. októbermán. f. á. sent hingað bréf frá landfógetanum á Íslandi, þar sem hann biður um samþykki dómsmálastjórnarinnar til þess, að hann hefir borgað hinum settu málafærslumönnum við landsyfirréttinn, Jóni Guðmundssyni og Páli Melsted, laun fyrir ágúst og september mánuði f. á. úr dómsmálasjóði Íslands, jafnvel þó að tímabil það, sem tiltekið var í bréfi dómsmálastjórnarinnar 22. janúarmán. 1862 að borga mætti launin, væri á enda með júlímánuði, er leið. Um leið og þér hafið getið þess, að dómsmálasjóðurinn um næstu ár muni vera eins vel fær um að bera kostnað þenna eins og að undanfögnu, og að yður hinsvegar ekki geti annað en þókt ísjárvert, nú sem stendur, að ákveðið sé fyrir fullt og fast, að greiða skuli fê þetta framvegis úr dómsmálasjóðnum, hafið þér stungið uppá, að veitt sé leyfi til að borga megi laun þessi úr dómsmálasjóði Íslands um næstu 4 ár, til 31. desembermán. 1869, og stiptamtið sendi dómsmálastjórninni, áður en sá tími sé liðinn, skýrslu um, hvort sjóðurinn framvegis sé fær um að bera gjald þetta. Að síðustu hafið þér beiðzt samþykkis stjórnarráðsins til þess, að málafærslu-